

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Αυτῷ ἐπισέλλα ὁ μακάριος πέτρος τῷ ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντι, ἰουδαίοις καὶ γενομένοις χριστιανοῖς. γράφει δὲ πρὸς ἐπιστολῶν διδασκαλικῶν ἐπισκευῶν αὐτοῦ, διότι ἔξ ἀπὸ ἰουδαίων ἐπίστεισαν, καὶ πρῶτον μὲν ἐξηγεῖται καὶ ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἦ ἐν τῷ Χριστῷ πίστευον, ἀπὸ αὐτῶν τροφῆν κατηγγέλθη, καὶ δι' αὐτῶν ἐμκνήθη, ἢ διὰ τῶν αἱμάτων αὐτοῦ λύτρωσις, καὶ ὅτι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔδρασιν ἐνεγγεγλιόθη τὰ ἁμάρτια, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄσπελοι παρακύνειν. ἔπειτα συμβουλεύσας ἀξίως τοῦ καλέσασθαι ἀνασρέφειν, προτρέπει καὶ βασιλείας τιμᾶν, γινώσκοντες ὅτι καὶ ἀνδράσι μὲν ὁλοφροσύνῃ καταγγέλλει, καὶ ἐν ταῖς ἡδὴ παραινέσεσσι ὀλίγα, σημαίματα, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἁδῶν γίγνεσθαι παρὰ τῷ κυρίου τὸ κήρυγμα φησὶ σωτηρίας καὶ ἀνασάσεως. ἵνα καὶ οἱ προθανόντες ἀνασῶσιν, καὶ κριθῶσιν μὲν ἑξ ἑσώματι, τῇ δὲ χάριτι φησὶ ἀνασάσεως διαμείρωσι, καὶ ὅτι τὸ τέλος πάντων λοιπῶν ἡ γίγνεσθαι ὁφείλουσι πάντες ἔτοιμοι γίνεσθαι, ὡς λόγος ἀποδώσουσιν ἑξ ἑκείνου. οὕτως τελεσθὶ πρὸς ἐπιστολῶν.

ARGUMENTVM

Discipulos saluatoris inuicti toto orbe diffusos & peregrinos in saeculo monstrat, & praeteritae uitae poenitere suadet, & in nouam uitam proficere tota cum sollicitudine exhortatur Simon Petrus filius Iannis, prouinciae Galilaeae, uico Bethsaida frater Andreae apostoli.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΠΡΩΤΗ.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI PRIMA

Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾷ ὄντων, γαλατίας, καππαδοκίας, ἀσίας, καὶ βιθυνίας κατὰ πρόγνῳσιν θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῶν πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ θαντισμὸν αἱμάτων Ἰησοῦ Χριστοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πλὴν αὐτῷ ἔλεωσ

Petrus apostolus Iesu Christi, aduenis sparsim incolentibus Pontum, Galatiam, Cappadociam, Asiam, & Bithyniam, delectis iuxta praedestinationem dei patris, per sanctificationem spiritus, in obedientiam, & asperionem sanguinis Iesu Christi. Gratia uobis & pax multiplicetur. Laudandus est deus, & pater domini nostri Iesu Christi, qui iuxta copiosam suam misericordiam

Ἐλεῖσθε ἀναγεμνήσατο ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα
 ἡμεῖς δὲ ἰδοὺ δὴ ἀναστάσεως ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
 ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον
 καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τε-
 τρημιλίω ἡδοναροῦ, εἰς ἡμᾶς τοὺς
 ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστε-
 ως, εἰς σωτηρίαν, ἐτοιμίω ἀποκαλυφθί-
 μαί ἐν καιρῷ ἐχάτω, ἧν ὁ ἀγαλλιᾶ-
 σθε, ὀλίγο ἄρτι, εἰ δέοι ἐσι λυπηθέν-
 τες ἐν ποιήσοις πρᾶσμοις, ἵνα τὸ δο-
 κίμιον ἡμῶν φθί πίσεως, πολὺ τιμι-
 ὄτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ
 πῦρος δὲ δοκιμαζομένου, ἐνρεθῆ, εἰς
 ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν, ἐν ᾧ
 ποκαλύψα ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὃν οὐκ
 εἰδότες, ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ
 ὄρωμετες, πισένοτες δὲ, ἀγαλλιᾶ-
 σθε χαρᾷ ἀμεκκαλήτω καὶ δεδοξασμέ-
 νῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος φθί πί-
 σεως ἡμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν,

περὶ ἧς σωτηρίας ἠγγέλησα καὶ ἠγγέ-
 λησα προφῆται, οἱ περὶ φθί εἰς ἡ-
 μᾶς χάριτος προφητεύσαρτες, ἐρε-
 μῶντες, εἰς τίμα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδή-
 λω, τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα ΧΡΙΣΤΟΥ
 προμαρτυρόμενον τὰ εἰς ΧΡΙΣΤΟΝ
 παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δό-
 ξας, οἷς ἀποκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαν-
 τοῖς, ἡμῖν δὲ δικόρου αὐτὰ, ἀλλὰ
 ἀγγελῶν ἡμῶν, διὰ τῆς εὐαγγελισα-
 ρίω ἡμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀπο-
 σαλέρτι ἀπὸ οὐρανοῦ, εἰς ἃ, ἐπιθυμοῦ-
 σιν ἄγγελοι παρακύψαι. διὸ ἀράζω-
 σάμενοι τὰς ὁσφύας φθί διαροίας ἡ-
 μῶν, ἡφορτες, τελείως ἐλπίσατε ἐ-
 πίπῳ φερομένη ἡμῶν χάρις ἐν ᾧ
 ποκαλύψα ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὡς τέκ-
 μα ἡπακοῆς, μὴ συχκατιζόμενοι ταῖς
 πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ἡμῶν ἐπιθυμίαις
 ἀλλὰ κατὰ

misericiandiam regenuit nos in spem ui-
 uā, per hoc quod resurrexit Iesus Chri-
 stus ex mortuis, in haereditatē immorta-
 lem, & incontaminabilem, atq; immar-
 cessibilem. conseruatā in caelis erga uos,
 qui in uirtute dei custodimini per fidē,
 ad salutem, quae in hoc parata est, ut re-
 ueletur in tempore supremo, in quo ex-
 ultate, nunc ad breue tempus afflicti in
 uarijs experimētis. si opus sit, quo explo-
 ratio fidei uestrae, multo praediosior au-
 ro, quod perit, & tamen per ignem pro-
 batur. reperiatur in laudem & gloriā &
 honorem, tum cū reuelabitur Iesus Chri-
 stus, quem cum non uideritis diligitis, in
 quem in praesentia, cū non uideatis, cre-
 dentes tamē, exultatis gaudio ineffabili,
 & glorificato, reportantes finem fidei ue-
 strae, salutem animarum, de qua salute, ex-
 quisierunt & scrutati sunt prophetae, qui
 de uentura in uos gratia uaticinati sunt,
 scrutantes ad quem, aut cuiusmodi tem-
 poris articulum significaret, qui in illis
 erat spiritus Christi, qui priusq; accide-
 rent, testificabatur uenturas in Christū
 afflictiones, & q̄ essent cōsecuturā glori-
 as, ἵς q̄bus ea palā sūt exhibita, propte-
 rea, qd̄ haud sibiipsis, imo nobis usui fu-
 erunt, haec quae nūc annunciata sunt uo-
 bis, per eos qui uobis p̄dicauerunt euan-
 gelium, per spiritum sanctum emissum
 e caelo, in quae desyderant angeli prospī-
 cere. Quapropter succincti lumbis men-
 tis uestrae, sobrii, perfecte sperate in eam
 quae ad uos defertur gratiam, dum uo-
 bis reuelatur Iesus Christus, ut filij obe-
 dientiae, ut non accommodetis uos pri-
 stinis concupiscentijs, quibus dum ad-
 huc ignoraretis Christum agebamini,
 sed quē admodū

ἔλλα κατά τῆμ καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον, καὶ
 ἐν τοῖ ἄγιοι ἐμ πάση ἀναστροφῇ γενήθητε.
 διότι ἡ γέγραπτα. ἄγιοι γέμεθε, ὅτι ἐγὼ
 ἄγιος εἰμι. καὶ ἐι πάσης ἐπικαλεῖσθε τὸν
 ἀπροσωπολήπως κρινόντα κατὰ δ' ἐκάστου
 ἔργου, ἐμ φόβω τὸν φθι παροικίας ὑμῶν
 χθόνου ἀναστροφήτε. εἰδότες, ὅτι οὐ φθασι
 τ' ἀφ' ἑσῶν ἢ χυσιώ ἐλυτρώθητε ἐκ τ' ματαί-
 ας ὑμῶν ἀναστροφῆς παρ' ὁπαρὰ δ' ὅτι, ἀλλὰ
 ἡμῶν ἄματι ὡς ἀμνοῦ ἁμῶν μου καὶ ἀσπί-
 λου ΧΡΙΣΤΟΥ, προσενωσμεῖν μου πρὸ κα-
 ταβολῆς κόσμου, φανερῶθεντος δὲ ἐπ' ἐχά-
 τωμ ἡν' χθόνου δι' ὑμᾶς, τοὺς δ' ἑαυτοῦ πι-
 σιούοντας εἰς θεόν, τῆμ ἐγείραντα αὐτῆμ ἐκ νε-
 κρῶν, καὶ δόξαμ αὐτῶ δόντα, ὡς τε πλὴν πί-
 σιμ ὑμῶν, καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. τὰς ἡ-
 χὰς ὑμῶν ἠγνικότες ἐμ τῆ ὑπακοῇ φθι ἁ-
 λκείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδέλφιαμ
 ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλων
 ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἵνα γένηνημενοι, οὐκ
 ἐκ πορῆς φθασιῆς, ἀλλὰ ἀφ' ἀφάρτου, διὰ λό-
 γου ζῶντος θεοῦ, καὶ μῦνοντες εἰς τῆμ αἰῶ-
 να, διό ἡ πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶ-
 σα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου, ἡμ-
 ράνθη ἢ χόρτος, καὶ δ' ἄνθος ἡμῶν πεσε. τὸ ἡ-
 ξῆμα κυρίου, μῦναι εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δ' ἐ-
 ἔστι τὸ ξῆμα τὸ εὐαγγελιοθεμ εἰς ὑμᾶς. ἀπο-
 θέμενοι δὴ πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δό-
 λον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πᾶ-
 σας καταλαλίαν, ὡς ἀρτὶ γλύνητα βρέφη,
 τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπίποθήσατε,
 ἵνα ἐμ αὐτῶ ἀυξηθῆτε, εἴπωρ ἐγένεσθε ὅ-
 τι χησός ὁ κύριος, πρὸς ὅμ προσερχόμε-
 νοι λίθου ζῶντα ὑπὸ ἀνθρώπων μου ἀπο-
 θεδοκ. μασμεῖν, παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκτὸν
 ἐντιμῶν, καὶ αὐτὸ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοί
 δομῶδε, οἰκος πνευματικός, ἰσράτθμα ἁγί-
 ον, ἀνετίκα πνευματικᾶς θυσίας, εὐπροσ-
 θέκτες θεῶ θεῶ διὰ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. διό ἡ
 πρὸ ἔχρα

sed quēadmodū is q uos uocauit sc̄tūs
 est, ita ipsi quoq; sc̄ti in om̄i cōuersatiōe
 reddamini, p̄pterea qd' scriptū est. Sc̄ti
 estote, nā ego sc̄tūs sū. Et si patrē uocatis
 citra p̄sonaz respectū iudicantē iuxta cu
 iusq; opus, uideate ut i timore cōuersan-
 tes, incolatus uestri tēpus trāfigatis. Cū
 sciatis uos, nō caducis rebus uelut argēto
 & auro fuisse redēptos, a uana uestra cō-
 uersatione, quā ex patrū accepatis tradi-
 tione, sed p̄ciosō sāguine uelut agni ima-
 culati, & incōtaminati Christi, q p̄ordina-
 tus qdē fuerat, añtē cōdit⁹ esset mūdus,
 sed manifestat⁹ fuit extremis t̄pib⁹ p̄pt
 uos, q p̄ illū creditis i deū, q illū excitauit
 a mortuis, & gloriā ei dedit, ut uos fidē ac
 sp̄e haberetis erga deū, q aīas uestras pu-
 rificastis obediēdo ueritati, p̄ sp̄m, i chari-
 tate fraterna, ab om̄i simulatione aliena,
 ex puro corde uos inuicē diligite ipense,
 renati nō ex seie mortali, sed ex imortali
 p̄ uerbū uiuētis dei, & manētis i aeternū.
 Propterea qd' oīs caro gramen sit, & oīs
 glia hoīs q̄si flos graminis. Exaruit gra-
 men, & flos decidit. At uerbū dñi manet
 in aeternū. Hoc aut est uerbū, qd' p̄ euan-
 geliū delatū est ad uos. Proinde depōsi-
 ta om̄i malicia, & om̄i dolo, & simulatōi-
 bus, & inuidētis, & oibus oblocutiōib⁹,
 ut modo nati infantes, lac illud nō corpis
 sed animi qd' dolū nescit, appetite, ut in
 eo subolefcatis, siqdē gustastis, qd' beni-
 gnus sit dñs. Ad quē accedētes q lapis ē
 uiuus, ab hoibus quidē reprobat⁹ apud
 deū uero elect⁹ & p̄ciosus, ipsi q; ueluti
 uiui lapides aedificemini, dom⁹ spiritalis,
 sacerdotiū sc̄tm ad offerēdū spiritalis ho-
 stias, acceptabiles deo p̄ iesū christū. qua
 p̄pter is lapis cōplectit⁹ & cōtinet aedifi-
 cium in

περιέχει ἐν τῇ γραφῇ ἰδοὺ τίθημι ἐν σιών
 λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἐντιμόν.
 καὶ ὁ πισεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καθαιρωθῆ. ἢ
 μή οὐκ ἔτι μὴ τοῖς πισεύουσιν ἀπέθυσται ἡ
 λίθος ὅν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
 οὗτος, ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λί-
 θος προσκόμματος, ἡ πέτρα σκανδάλης,
 οἱ προσκόψασιν τῷ λόγῳ ἀπέθυσται εἰς ὃ καὶ
 ἐτίθηκα. ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασι-
 λειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περι-
 ποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ὁμοιωθῆτε
 τῷ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θά-
 μασόν αὐτοῦ φῶς, οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, μᾶλλον δὲ
 λαὸς θεοῦ, οἱ οὐκ ἠλεημένοι, μᾶλλον δὲ ἐλεηθέν-
 τες. ἀγαπῆτοὶ παρακαλῶ ὡς πα-
 ρόκουσ καὶ παρεπιδήμονας, ἀπέχεσθε
 ἵνα σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἱ τινες ἐρατεύ-
 ονται κατὰ φιλίαν καὶ πλὴν ἀναστροφῆς
 ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα ἐν
 ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ
 ἧν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσω-
 σι τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισηκωῆς. ὑπο-
 τάγητε ὡς ἀνθρώποις ἡ κτίσις διὰ τὸν
 κύριον, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡ
 γεμόσιν, ὡς δὲ αὐτοῖς πεμφορμύοις, εἰς ἐκ-
 δίκασιν μὴ κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγα-
 θοποιῶν, ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.
 ἀγαθοποιῶντας φιλοῦν πλὴν ἑαυτῶν
 ἀνθρώπων ἀγνωσίαν, ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς
 ἐπικάλυμμα ἔχοντες φιλίαν κακίας τῆς ἐλευ-
 θερίας, ἀλλ' ὡς δούλοι θεοῦ, πάντας τιμήσατε,
 πλὴν ἀδελφότητά ἀγαπάτε, τὸν θεὸν φο-
 βῆσθε, τὸν βασιλεῖα τιμᾶτε. οἱ οἰκέται ὑ-
 ποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπό-
 ταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιφικέσιν, ἀλλ
 καὶ τοῖς σκολιοῖς. τοῦτο ἔστι χάρις, εἰ διὰ
 σωείδωσιν θεὸς ὑπερέφ' ἡμῶν ἁπάντων ἀ-
 δίκως, πρῶτον ἔκλεος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολα-
 φισμένοι, ὑπερμενίτε, ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες, καὶ
 πάχοντες

cium in scriptura. Ecce pono in Sion lau-
 pidem, in summo ponendū angulo, ele-
 ctum, p̄ciosum. Et q̄ crediderit in illo, nō
 pudefiat. Vobis igitur p̄ciosus est, q̄ cre-
 ditis. Ceterū ijs qui nō credūt, lapis quē
 reprobauerāt adificantes, hic cepit esse
 in capite anguli, & lapis i quē impingit,
 & petra ad quē offendent, nēpe ijs q̄ im-
 pingunt in uerbū, neq; credunt in id ad
 quod & instituti fuerāt. Vos autē genus ele-
 ctum, regale sacerdotiū, gens sancta, po-
 pulus qui in lucrū accessit, ut uires annū-
 cietis illius, qui e tenebris uos uocauit in
 admirabile suā lucē. Qui quondā eratis
 nō populus, nunc populus dei, qui quon-
 dam nō cōsecuti misericordiā, nunc estis
 misericordiam cōsecuti. Dilecti obsecro
 tāc̄s aduenas ac peregrinos, abstinete a
 carnalibus concupiscentijs q̄ militant ad-
 uersus animā, & conuersationē uestram
 habete bonā, inter gentes, ut in hoc quod
 obloquunt̄ uobis quasi maleficis, ex bo-
 nis operibus estimantes uos, glorificent
 deū in die uisitacionis. Proinde subditi
 estote, cuius humanæ creaturæ propter
 dñm, siue regi tāc̄s p̄cellenti, siue prae-
 sidibus, ut qui per eum mittant̄ in uindi-
 ctam quidē nocentiū, laudē uero recte
 agentiū, qm̄ sic est uoluntas dei, ut bene-
 faciēdo obturetis os hoibus ignorātib⁹,
 tanq̄ liberi, & nō ueluti p̄textū habētes
 maliciæ libertatē, sed tanq̄ serui dei, oēs
 honorate, fraternitatē diligite, deū time-
 te. Famuli subditi sint in timore dñis, nō
 solū bonis ac humanis, uex etiā prauis.
 Nā hæc est gratia, si qs p̄pter cōscientiā
 dei, suffert molestias p̄ter meritū affect⁹
 malis. Que em̄ ē laus, si cū peccatis & ala-
 pis cedimini suffertis: at si cū bñfacitis, &
 tñ malis

πάχοντες ὑπομνηατε. τουτο γρ̄ χάρις πα
 ρά θεῶ, εἰς τουτ̄ γαρ̄ ἐκλήθητε, ὅτι κ̄ ΧΡΙ/
 ΣΤΟΣ ἔπαθεμ ὑπερ̄ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμ/
 πάνων ὑπογραμμῶν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε
 τῆς ἰχνησίμ̄ αὐτῶ, ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίη/
 σεν. οὐ δὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτῆ,
 ὅς λοιδοροῦ μένος οὐκ ἀνέλοιδορεν, πάχων
 οὐκ ἠπέιλα, παρὰ δὲ τῶν κρινόντι δὴ/
 καίως, ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτῆ ἀνένει/
 γκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῶ ἐπὶ τῷ ξύλον, ἵνα
 ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῆ δικαιο/
 σώῃ ζήσωμεν. οὐ τῷ μάλωπι αὐτοῦ ἰάθη/
 κε. ἦτε γαρ̄ ὡς πρόβατα πλωόμενα, ἀλλ' ἐ/
 πεσράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμνία, καὶ ἐπί/
 σκοπομ̄ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ὁμοίως αἱ Γωαῖ/
 κες ὑποτασόμενοι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιμ,
 ἵνα ὡς ἡνεε ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ φι/
 λῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς, ἀνὸν λόγου κερ/
 δηθήσωται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀ/
 γνὴν ἀναστροφῶν ὑμῶν, ὡς ἔσω, οὐχ ὅ ἔξω/
 δεμ ἐκπλοκῆς πρὶ χῶν, ὡς πρὶ θέσεως χυσι/
 ων, ἢ ἐνδ' ὑσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κερ/
 πῆς ἐν φι κερδίας ἀνθρώπων ἐν τῷ ἀφθάρ/
 τῶν πρᾶτος, κ̄ ἰσυχίου πνεύματος, ὅ ὅσιμ
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελέε, οὕτω γὰρ̄ πρ/
 τῆς ἰδίοις ἀνδράσιμ, ὡς σάξρα ὑπὲρ̄ κ̄σε τῶ
 ἀεραάμ, κ̄νριον αὐτῶν καλῶσα, ἢς ἐγενήθητε
 τέκνα, ἀγαθοποιῶσα, ὡς μὴ φοβόμενα.
 μηδὲ μίαν πῆσῃσῃ. οἱ ἄνδρες ὁμοίως σιωι
 κοῦτε κατὰ γνῶσιμ, ὡς ἀσθενεσέρω σκεύη
 τῶ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες ἡμῶν, ὡς καὶ
 σὺ κληρονομοὶ χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκό/
 πῆσῃ τὰς προσῶχας ὑμῶν. ὅ ἡ τέλος, πάν/
 τες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, ὡς ἀδελφοί. ἐν/
 πλάσχοι, ὡς ἀφρονας, μὴ ἀπρὸ δόντες κα/
 κὸν ἀντὶ κακῶ, ἢ λοιδορία, ἀντὶ λοιδορία
 τῶν αὐτῶν δὲ ἐνλογῶντες, εἰδότες ὅτι εἰς τῶ
 ἐκλήθητε,

tñ malis afficimini suffertis. Hæc em̄ est
 gratia apud deū. Siqdē i hoc uocati estis
 qm̄ & Christ⁹ afflictus est p nobis, relin
 quēs nobis exēplū ut in se q̄temini uesti/
 gia ipsius, q pctm̄ nō fecerat, nec inuētus
 est dolus in ore illius, q cū maledictis in
 cesseret nō remaledixit, cū malis afficere
 tur nō minabat̄. Sed tradidit uindictā
 ei q iudicat iuste, q pctā nostra ipse ptu/
 lit in corpore suo sup lignū, quo peccatis
 mortui iusticiæ uiueremus. Cuius eiusdē
 uibice sanati fuistis. Nā eratis uelut oues
 errantes, sed cōuersi estis nunc ad pasto/
 rem, & curatorē aniaz uestraz. Simili III
 ter uxores subditæ sitis uestris uiris, ut
 etiā qui nō obtemperāt uerbo, per uxo/
 rum conuersationē absq; uerbo lucrifiāt.
 dū considerant cū reuerentia cōiunctā
 castā conuersationē uestrā, quarū orna/
 tus sit, nō externus qui situs est in crispa
 tura capillorū, & additione auri, aut in
 pallioz amictu, uerū occultus, q est i cor/
 de homo, si is careat omni corruptela, ita
 ut spūs placid⁹ sit ac quietus, q spūs i oca/
 lis dei magnifica ac sūptuosa res est. Nā
 ad eū modū olim & sanctæ illæ mulieres
 sperātes in deo comebāt sese, & subditæ
 erāt suis uiris, quē admodū Sara obedi/
 uit Abrahæ dñm illū appellās, cui⁹ factæ
 estis filia, dū bñfacitis, & nō terremini ul/
 lo pauore. Viri similiter cohabitēt secun/
 dū sciētīā, uelut infirmiori uasī muliebri
 ipartientes honorē, tāc̄z etiā cohæredes
 gratiæ uitæ, ne interrūpan̄ orationes ue/
 stræ. In summa oēs sitis unanimes, simili/
 ter affecti, fraterna p̄diti charitate, miseri/
 cordes, affabiles, non retaliantes malum
 malo, aut conuiciū conuicio, sed con/
 tra benedicentes, scientes uos in hoc
 uocatos

ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. ὃ δὲ
 θέλω ζῶν ἀγαπᾶμ, καὶ ἰδοὺ ἡμέρας ἀγα
 θὰς, παυσάτω πλὴν γλώσσαις αὐτοῦ ἀπὸ κα
 κοῦ, καὶ χεῖλῃ αὐτοῦ τὸ μὴ λαλῆσαι δόλομ,
 ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγα
 θόν. Ζητήσάτω ἐξελύω καὶ δῖωξάτω αὐτῶν.
 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὦ
 τα αὐτοῦ εἰς δέκτισιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ
 κυρίου ἐπὶ πεισῶν κακῶν. καὶ ὡς ὁ κακῶσων
 ὑμᾶς, εἰ μὴ τὸ ἀγαθὸν μὴ μὴ γέννητε, ἀλλ
 εἰ καὶ πᾶχοιτε διὰ δίκαιουσῶν, μακάριοι.
 τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ τα
 ραχθῆτε, κύριον δὲ τὸ δεῖν ἀγιάσετε ἐν ταῖς
 καρδίαισι ὑμῶν. Ἐτοιμοὶ δὲ εἰ πρός ἀπο
 λογίαν παντὶ τῷ ἀποκρίσει ὑμᾶς λόγῳ
 περὶ ἐν ἧ ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πρᾶντη
 τος ἐφόβου, σωειδῶσιν ἔχοντες ἀγαθῶν,
 ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσιν ὑμῶν, ὡς κακοποι
 ῶν, καταχλωθῶσιν οἱ ἐσκηράζοντες ὑμῶν
 πλὴν ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῶν. κρεῖτ
 τερὸν γὰρ ἀγαθοποιούσας εἰ δέλοι τὸ δέλη
 μα τὸ θεῖον, πᾶσα μὴ κακοποιούσας. ὅτι
 καὶ Χριστὸς ἄπαρ ἡμερῶν ἀμαρτιῶν ἔσφα
 λην, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προ
 σαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεῖς μὲν σαρκί,
 ζωοποιηθεῖς δὲ τῷ πνεύματι, ἐν ᾧ καὶ τοῖς
 ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεῖς ἐκνήξην,
 ἀπαθήσασί ποτέ. ὅτε ἄπαρ εἰδέχθη ἡ τῶ
 δεῖν μακροθυμία, ἐν ἡμέραις νῶε κατασκόν
 αζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἧ ὀλίγα τουτέστιμ
 ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος, ὃ ἀν
 τίτυπον νῦν καὶ ὑμᾶς σώσει βάπτισμα, οὐ
 σαρκὸς ἀπόθεσις ὑποπίπτου, ἀλλὰ συνειδήσεως
 ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσε
 ως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔστι ἐν δεξιᾷ τοῦ
 θεοῦ, πορευθεῖς εἰς οὐρανόν, ὑποταχῶν
 αὐτῷ ἀγγέλων καὶ δυναστῶν ἐν δυνάμει.
 Χριστοῦ ὁμοιωθέντος ὑμῶν σαρκί,
 καὶ ὑμῶν πλὴν αὐτοῦ ἐννοίαν ὀπλίσασθε, ὅτι
 ὁ παθῶν

uocatos esse, ut bñdictionem hareditate
 possideatis Nā q uult uitā diligere, & ui
 dere dies bonos. Coerceat linguā suā a
 malo, & lab ia sua ne loquat̄ dolū. Dedi
 net a malo, & faciat bonū, q̄rat pacē & p
 sequat̄ eā, qm̄ oculi dñi sup iustos, & au
 res ei⁹ ad deprecationē illoꝝ. Rursus aspe
 ctus dñi sup eos q faciūt mala. Et qs est,
 q sit afflictorus uos, si boni æmulatores
 fueritis. Imo si qd etiā accideret incōmo
 di ppter iusticiā, bti tñ estis. Ceterū ter
 rore illoꝝ, ne terreamini, neq; turbemini
 sed dñm deū sc̄tificate in cordib⁹ uestris.
 Sitis aut̄ parati semp ad rñdēdū cuilibet
 petēti ut loq̄mini, de ea q̄ i uobis est spe,
 cū māsfuetudine & reuerētia, cōsciētia ha
 bētes bonā, ut i hoc qd uobis obloquūt̄,
 tāq; scelerosis pudefiāt hi q incessunt ue
 strā bonā in Christo cōuersationē. Præ
 stat em̄, ut bñ agētes si ita uelit dei uolun
 tas, malis afficiamini q̄ male facientes.
 Qñqdē & Christus semel p pctis passus
 fuit, iustus p iniustis, ut nos adduceret
 deo, mortificat⁹ qdē carne sed uiuificat⁹
 spiritu, in quo etiā abijt, & spiritibus qui
 erant in carcere predicauit, qui inobediē
 tes fuerāt quōdā. Cū semel expectabat̄
 dei longanimitas in diebus Noe, cū ap
 parabat̄ arca, in qua pauca, hoc est octo
 animæ, seruatae fuerūt per aquam, cuius
 figuræ nunc respondens baptisimus, nos
 quoq; saluos reddit, non quo carnis sor
 des abijciunt̄, sed quo fit ut bona consci
 entia bene respōdeat apud deū, p resur
 rectionem Iesu Christi, q est ad dextrā
 dei, pfectus in cœlū, subiectis sibi ange
 lis, & potestatibus, ac uirtutibus. Cum
 igitur Christus passus sit, uos quoq; iu
 xta eandē cogitationem armemini, quæ
 p patiebatur

III

ὁ παθῶν ἐν σαρκί, ὡς ἐπαύσατο ἁμαρτίας, εἰς
 τὸ μὴ κέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δε-
 λήματι θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιω-
 σαι χθόνου. ἀρκετὸς δὲ ἡμῖν ὁ παρεληλυ-
 θὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ δέλημα τῶν ἐθνῶν
 καταργήσασθαι, ὡς ἐθυρομύθους ἐν ἀσελεί-
 ας, ἐπιθυμίας, ὀνοφλυγίας, κώμοις, πό-
 τοις, καὶ ἀθεμίτοις ἐιδωλολατρίας, ἐν ᾗ
 ξενίζονται, μὴ σωτρεχόντων ὑμῶν, εἰς πλὴν
 αὐτῶν ἐν ἀσωτίας ἀνάχυσίμ βλασφημῶν
 τις, διὰ τοῦ ὄνοματι λόγου τοῦ ἐτοίμως ἔ-
 χοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς τοῦτ'
 γὰρ καὶ νεκροὶς εὐαγγελίσθη, ἵνα κρῖθῶσι
 μὴ κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ
 θεόν, πνεύματι. πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγί-
 κε, σωφρονήσατε ὅσω ἢ νήφατε εἰς τὰς προ-
 σούχας, πρὸ πάντων ἢ πλὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀσά-
 πλιν ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη, καλύψαι
 πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ὀλοξένοι εἰς ἀλλήλους
 ἀνὸν γογγυσμῶν. ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χά-
 ρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ δῖακονοῦντες, ὡς
 καλοὶ οἰκονόμοι ποιικίλης χάριτος θεοῦ.
 εἴτις λαλῆ, ὡς λόγια θεοῦ, εἴτις δῖακονεῖ,
 ὡς δὲ ἰχθύς, ἢς χορηγῆ ὁ θεός, ἵνα ἐν πᾶσι
 δοξάζηται ὁ θεός, διὰ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὃ
 ἔζηρ ἢ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων, ἀμήν. Ἀγαπῆτοί μὴ ξενί-
 ζεσθε τῆ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς περασμὸν
 ὑμῖν γίνουμένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνον-
 τος, ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τῷ ΧΡΙΣΤΟΥ πα-
 θήμασι, χαίριτε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει
 ἐν δόξῃ αὐτοῦ, χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. εἰ
 ὄνασθί ζεσθε ἐν ὀνόματι ΧΡΙΣΤΟΥ, μακά-
 ριοι, ὅτι τὸ ἐν δόξῃ καὶ τὸ τῷ θεοῦ πνεῦ-
 μα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. κατὰ μὲν αὐτοὺς
 βλασφημεῖται, κατὰ ἢ ὑμᾶς δοξάζετε. μὴ
 εἶς ἢ ὑμῶν παχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης,
 ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἀλλοτρίο ἐπίσκοπος, εἰ δὲ
 ὡς χριστιανός, μὴ ἀχλωέστω. δοξάζετω δὲ
 τὸν θεόν

patiebat in carne, destitit a pctō, in hoc,
 ut iā nō cōcupiscētis hoīm, sed uolūtati
 dei, qd' supest in carne tēpus uiuat. Sat
 em̄ est nobis qd' anteacto uitæ tpe uolū-
 tatē gētīū patrauerim⁹, cū ambularem⁹
 in lascīuīs, cōcupiscētīs, uinolētīs, cōmes-
 sationibus, cōpotationibus, & nefarijs si-
 mulacroꝝ cultib⁹. Atq; id absurdum illis
 uideat. qd' nō accurratis una cū illis, in eā
 dē lux⁹ refusionē, de uobis male loq̄ntes,
 Qui reddituri sūt rōnē, ei q' parat⁹ est ad
 iudicādū uiuos & mortuos. Nam in hoc
 mortuis q'q; p̄dicatū ē euāgeliū, ut iudi-
 carēt secūdū hoies qd' ē carne. uiuāt autē
 iuxta deū spū. Porro rez oīum finis imi-
 net. Sitis igit' sobrijs, & uigilātes i oratōi-
 bus. Ante oīa x̄o charitatē iter uos uehe-
 mētē habētes, nā charitas opiet multitu-
 dinē pctōꝝ. Hospitales estote erga uos
 iuicē, sine murmuratiōib⁹, ut qsq; accepit
 donū, ita ali⁹ i aliū illud mistrātes, ut bo-
 ni dispēsatores uariā gratiæ dei. Si qs lo-
 quit' loquat', ut eloqa dei, si qs ministrat
 mistret tāq; ex x̄tute quā suppeditat de
 us, ut i oib⁹ gl̄ificet de⁹, per Iesū christū,
 cui ē gl̄a & iperīū i sœcula sœculoꝝ. Amē.

Charissimi, ne ceu re noua pturbemini,
 dū p ignē exploramini, q̄ res ad experi-
 mētū uestri fit, p̄inde q̄si nouū aliqd uo-
 bis obtingat, imo i hoc qd' cōsortes estis
 afflictionū Christi, gaudete, ut i reuelati-
 one q'q; eiusdē gaudeatis exultātes. Si p
 bris afficimini i noīe Christi, beati estis,
 qm̄ gl̄a & spūs dei sup uos req̄scet, iux-
 ta ipsos qd' ē, maledictis afficit. iuxta uos
 autē gl̄ificat. Ne qs em̄ uestrū affligat, ut
 homicida, aut fur, aut facinorosus, aut cu-
 riosus alienaz rez. Porro si uelut christia-
 nus affligit' aliqs, ne pudeat, imo gl̄ificet
 deum in

τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. Ὅτι Ἐὐκαί-
 ρος τὸ ἀρξάσθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ
 θεοῦ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί ὁ τέλος ἦν
 ἀπεθούνητων τῶν τοῦ θεοῦ εὐαγγελίων; καὶ εἰ
 ὁ δίκαιος μὲν ὅλως σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἄ-
 μαρτωλὸς ποῦ φανῆται; ὡς τε καὶ οἱ πώ-
 ροι κατὰ τὸ δέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς πι-
 σῶ κτίσει παρὰ τὴν θέσιν τὰς ψυχὰς αὐ-
 τῶν ἐν ἀθανάτοισιν. πρὸς τοὺς ἑσθλούς ἐν
 ἡμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπερσευόμενος καὶ μά-
 ρτος ἦν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ Ἐφί-
 μελλούσης ἀποκαλύψασθαι δόξης κοινω-
 νός, ποιμάνετε τὸν ἐν ἡμῖν ποιμνίον τοῦ
 Χριστοῦ, ἐπισκοποῦντες, μὴ ἀναίτιας, ἀλλ'
 ἐκουσίως, μὴ ἀχροκερδῶς, ἀλλὰ προ-
 δύμως, μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες ἦν κλή-
 ρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ
 φανερωθέντες τοῦ ἀρχιεπίσκοπος, κομιθεῖτε
 τῶν ἀμαρτανίων ἐν δόξῃ σέφαρος, ὁμοί-
 ως νεώτεροι ὑποτάγντες πρὸς τοὺς ἑσθλούς, πάν-
 τες ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, πλὴν ταπεινοί
 φροσῶντες ἐν κομῶσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ὑπερκα-
 τάνει ἀντιτάσσεται, ταπεινοὶ δὲ διδωσὶ
 χάριν. ταπεινώθη ὁ ἑαυτὸν κενώσας ἄρ-
 χῆρα τοῦ θεοῦ, ἵνα ἡμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.
 πᾶσα πλὴν μέριμνα ἡμῶν ἐπιζητήσαντες
 ἐπ' αὐτῷ, ὅτι αὐτῷ μέλας περιεῖ ἡμῶν. νήψα-
 τε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ἡμῶν δι-
 άβολος ὡς λέων ὠρῶν ὄμνους περιπατεῖ ζη-
 τῶν τίνος καταπίη, ὃν ἀντίσκητε εὐρεῖ τῆς πί-
 στας, εἰδότες, τὰ αὐτὰ ἦν παθημάτων τῆς
 ἐν κόσμῳ ἡμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεσθῆ-
 ὅ ἡ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς
 πλὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰη-
 σοῦ, ὀλίγον παθόντας, ἀντὶς καταστῆσαι ἡ-
 μᾶς, σκηνῆσαι, ἀνεῶσαι, δεμελιῶσαι, αὐτῷ ἢ
 δόξα κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἦν αἰώνων
 ἀμήν. Διὰ σιλῶν ἡμῖν πιστῶ ἀδελφῶ ὡς
 λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα. ἤρακαλῶν
 Ἐπιμαρτυρῶν

deum in parte hac. quandoquidē & tem-
 pus est, ut incipiat iudiciū a domo dei.
 Quid si primum incipit a nobis, quis erit
 finis eorum, qui non credunt dei euange-
 lio? Et si iustus uix saluus efficitur, impi-
 us & peccator ubi comparebit? Proinde
 qui affliguntur iuxta uoluntatem dei,
 tanquā apud fidelem conditorē deponāt
 animas suas, in bene faciendo.

Presbyteros qui inter uos sunt, obse-
 cro qui sum & ipse presbyter, ac testis
 afflictionum Christi, atque idem consors
 gloriae, quae reuelabitur, pascite quoad in uo-
 bis est gregem Christi, curā illius agen-
 tes non coacte, sed uolentes, non turpiter
 affectantes lucrum, sed propenso animo,
 neque ceu dominium excernentes aduer-
 sus clericos, sed sic ut sitis exemplaria gregis.
 Et cum apparuerit ille pastorum princeps, re-
 portabitis inmarcessibilem gloriae coronam.
 Similiter iuniores subditi estote senio-
 ribus, sic ut omnes alii alii uicissim subiecti-
 mini. Humilitatem animi uobis infixam ha-
 bete, propterea quod deus superbis resistit,
 humilibus autem dat gratiam. Humiliemini
 igitur sub potestati manu dei, ut uos exaltet
 in tempore, omni cura uestra coniecta in illum.
 Nam illi cura est de uobis. Sobrii estote,
 Vigilate, quoniam aduersarius uester diabolus
 tanquam leo rugiens obambulat, quaerens quem de-
 glutiat. Cui resistite, solidi fide, scientes
 easdem afflictiones ei quae in mundo est fra-
 ternitati uestrae consumari, sed deus omnis
 gratiae, qui uocauit uos ad aeternam suam
 gloriam in Christo Iesu, parumper affli-
 ctos, idem instauret uos, fulciat, roboret,
 stabiliat. Ipsi gloria imperium in saecula sae-
 culorum. Amen. Per Syluanum uobis fidelem
 fratrem, ut arbitror, paucis scripsi, adhortans
 p 2 ac testificans

Ἐπιμαρτυρῶν ταύτῃ εἶναι ἀληθῆ χάρισμα
 τῆς δεξιᾶς ἡμῶν ἐσκήκατε. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
 βαβυλῶνι σκελεκτὴ, Ἐμάρκος ὁ υἱός μου.
 ἀσπάζσατε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.
 εἰρήνη ὑμῖν πάντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 ἀμήν.

ac testificans hanc esse uerā gratiam dei,
 in qua statis. Salutatur uos ea, quæ est in
 Babylone, uestræ cōfors electionis eccle-
 sia. & Marcus filius meus. Salutate uos
 mutuo, in osculo charitatis. Pax uobis
 omnibus, q̄ estis in Christo Iesu. Amē.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

ΑΥΤΗΝ πάλιν ὁ αὐτὸς πέτρ^{ος} ἐπισέλλα τῆς ἡδὴ πισεύσασι, ἔσι δὲ ἡ ἐπισολῆ,
 ὑπόμνησις τῶν πρώτων. εἰδὼς γὰρ ταχῆσιν εαυτοῦ ἔσεσθαι πλὴν ἀνάληψιν τοῦ σώ-
 ματος, ἐπαυδάσσε πάντας ὑπομνήσαι περὶ ὧν κατηχήθησιν, πλὴν διδασκαλίαν,
 καὶ πρώτον δεικνύσιν ἅπ^{αντα} τῶν προφῆτων αὐτῶν εὐαγγελισθῆσιν. καὶ ὅτι αἱ προφη-
 τία αὐτῶν περὶ τῆς σῆσ^{εως}, οὐκ εἰσιν ἀνθρώπινα, ἀλλὰ περὶ δεξιᾶς ἐλαλήθησιν. ἔπετα παραγγέλλει μὴ
 προσέχεσθαι τῆς ἀπατῶσι, λέγων ἔσεσθαι αὐτῶν ἀπώλειαν, ὡσπερ καὶ τῶν παραβάτων ἀγγέλων γέ-
 γονε. προμύνησεν δὲ ἐν τῇ ἐπισολῇ ἡμέρας ἔσεσθαι ἐν αἷς ἐμπᾶνκται περὶ πατήσων, καὶ δελήσου-
 σιν ἀπατᾶν ἡνάς, λέγοντες. μάτῃ λέγεσθαι παρ᾽ ἡμῶν πλὴν παρούσιν τῶν σωτῆρ^{ων}, διὰ τὸ αἰεὶ
 λέγεσθαι, καὶ μήτοι παραγένοσθαι, ἀπὸ τούτων οὖν καὶ μάλιστ^α ἀπέχεσθαι παραγγέλλει. διδά-
 σκων μὴ ὀλιγοῦσθαι ἐν τοῖς χρόνοις, πάντα γὰρ τὸν χρόνον, μηδὲν εἶναι ἐνώπιον κυρίου, διὰ τὸ καὶ
 πλὴν μίαν ἡμέραν ὡς χίλια ἔτη εἶναι, καὶ τὰ χίλια ἔτη, ὡς ἡμέραν μίαν. ἔσεσθαι δὲ ταχέως πλὴν
 ἡμέραν κυρίου διαβιβαοῦσθαι καὶ ἀποδείκνυσθαι, καὶ ἐντέλλεται εἰτοιμοῦν εἶναι πάντας εἰς αὐτῶν,
 ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ ἀγαπᾶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου παύλου γραφέντα, καὶ μὴ προσέχεσθαι τοῖς
 διαβάλλουσι αὐτά. διὰ τὸ καὶ πᾶσας τὰς δεξιὰς γραφάς, διαβάλλειν αὐτούς. ὑπομνήσας οὖν καὶ
 διδάξας πάντας προσεῖναι τὰ πράγματα παραίνα, μὴ ἐκ πίπῃ τῶν σκοποῦσθαι πείσεως, καὶ οὐ-
 τως τελεοῦ πλὴν ἐπισολῆ.

ARGUMENTVM.

Simon Petrus per fidem huic mundo sapientes mortuos esse decla-
 rat, eisdemq; pietatis quanta sit magnitudo, luce ipsa clarius mani-
 festat.

ΠΕΤΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙ/
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

PETRI APOSTOLI EPI
STOLA SECUNDA.

ΣΙΜΕΩΝ Πέτρος δοῦλος
καὶ ἀπόστολος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙ/
ΣΤΟΥ ΤΟΙΣ ἰσοτίμοις ἡμῖν
λαχούσι πίσιν ἐν δικαιοσύ
νῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙ/
ΣΤΟΥ, χάρις ὑμῖν καὶ εὐερίων πληθυνθῆναι
ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ ἘΙ ἸΗΣΟΥ τοῦ κυρίου
ἡμῶν, ὡς πάντα ἡμῖν φθι δειάς διανάμεως
αὐτοῦ, τὰ πρὸς ζωὴν Ἐυσέβειαν δειδωρη/
μένης, διὰ φθι ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαν/
τος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, δι' ὧν τὰ
τίμιτα ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δε
δώρηται, ἵνα διὰ τὸ τῶν ἡμῶν δειάς κοι
νωθὴ φύσεως, ἀποφυγόντες φθι ἐν κόσμῳ
ἐπιθυμία φθορᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦτ δε, σω
θῶν πᾶσαν παρασενέγκαντες, ἐπιχορηγή
σατε ἐν τῇ πίσει ὑμῶν πλὴν ἀρετῶν, ἐν δὲ τῇ
ἀρετῇ τῇ γνώσει, ἐν δὲ τῇ γνώσει πλὴν ἐγκρα
ταῖς, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ πλὴν ὑπομονῆς, ἐν
δὲ τῇ ὑπομονῇ πλὴν εὐσεβείας, ἐν δὲ τῇ εὐσε
βείᾳ πλὴν φιλαδελφείας, ἐν δὲ τῇ φιλαδελ
φείᾳ, πλὴν ἀγάπης. ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ
χοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργούς οὐδ' ἐ
πράκτους καθίσκισι εἰς πλὴν τῶν κυρίου ἡ
μῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐπίγνωσιμ, ὧ γὰρ μὴ
παρεσι ταῦτα, τυφλὸς ὄζει, μωπάζωρ λή
θλων λαβῶν τῶ καθαρισμῶ πλὴν πάλαι ἀν
τῶ ἀμαρτιῶν. δι' ὃ μᾶλλον ἀδελφοὶ σωσθῶ
σατε βεβαίαν ὑμῶν πλὴν κλήσιμ καὶ ἐκλό
γῶν ποιῆσθαι. ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ
πῆλίσκτε ποτε, οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπι/
χορηγήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς πλὴν αἰῶν
νιομ βα

Simeon Petrus, seru⁹ & apo
stolus Iesu Christi, ihs qui
æque preciosam nobiscum
fortiti sunt fidem, in iusticia
dei nostri & seruatoris Iesu Christi. Gra
tia uobis & pax multiplicet in agnitione
dei, & Iesu dñi nostri, ut ei uirtus omnia *F diuina*
nobis largita est, quæ ad uitam ac pieta
tem pertinet, per agnitionē eius qui uo/
cauit nos per gloriā & uirtutē, per quæ p
ciosa nobis ac maxima promissa donata
sunt, ut per hæc efficeremini diuinæ con
sortes naturæ, si refugeritis a corruptioe
quæ est in mundo per cōcupiscentiā, sed
& in hoc ipsum omni adhibito studio,
subministrate in fide uestra uirtutem, in
uirtute uero scientiā, in sciētia uero tēpe
rantiā, in tēperantia uero patientiā, rur
sus in patientia pietatē, in pietate aut fra
ternam charitatē, in fraterna uero chari
tate dilectionē. Hæc enim cū uobis ad
sint, & exuberent haud ociosos, nec in ir
ritum laborantes efficiunt, in dñi nostri
Iesu Christi cognitione. Nam cui nō ad
sunt hæc, is cæcus est, & manu uiam ten
tans, oblitus sese a ueterib⁹ peccatis suis
fuisse purgatū. Qua propter fratres po
tius operam date, ut uocationem & ele
ctionem uestram firmam efficiatis. Hæc
enim si feceritis, non labemini unquam.
Siquidem ad hunc modū, abunde sub
ministrabitur uobis introitus in æter
p 3 nū regnū

νίον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ σωτῆ-
ρος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑ-
μᾶς ἀεὶ ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, καὶ
περὶ εἰδότητος, καὶ ἐσκητῶν ἡμῶν ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ ἀληθείας. δῖκαίον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅ-
σον ἐμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι διεγεί-
ραμ ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. εἰδὼς, ὅτι ταχινὴ
ὄψις ἢ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καὶ
δῶς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἸΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ἐδὴ ἤλωσέ μοι. πῶς δὲ καὶ ἐκάσποτε
ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τῶν ἐμῶν ἔξοδον τῶν τῶ-
των μνήμων ποιῆσθαι. οὐ γὰρ σεσθισμέ-
νοις μύθοις ἑξακολουθήσαντες ἐγνωρίσα-
μιν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ δῶκαμ ἡμῶν παροσίαν, ἀλλ' ἐπό-
ησα γενηθέντες ἐν ἐκείνου μεγαλειότη-
τος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
ἐδόξαμ, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύδε
ὑπὸ ἐνὶ μεγαλοπρεποῦς δόξης, εὐτόσ ὄψις
ὁ ἦός μου ὁ ἀγαπῆς, εἰς ὃν ἐγὼ ἐνδόκη-
σα. καὶ ταύτῃ τῶν φωνῶν ἡμᾶς ἠκούσα-
μου ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαμ, σὺ αὐτῷ ὄν-
τες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βε-
βαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον. ὦ, καὶ
λῶς ποιῆτε, προσέχοντες, ὡς λύχνον φαί-
νοντι ἐν ἀνυχμῶ ἰόπῳ, ἕως ὅτου ἡμέρα διαυ-
γάσῃ, ἐν φωσφόρῳ ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν. τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες,
ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίᾳ ἐπιλή-
σεως οὐ γίνεται. οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώ-
που ἠνέχθη πῶς προφητεία, ἀλλ' ὑπὲρ πνεύ-
ματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἁ-
γίοι θεοῦ ἄνθρωποι. ἐγγύοντο δὲ καὶ ψῆ-
φοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν
ἔσομται ψῆφοδιδάσκαλοι, οἱ ἕως παρει-
σάξουσιν ἀιρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγο-
ράσαντα αὐτοὺς δεασότῃ ἀρνούμενοι, ἐπ' ἀ-
γοντες ἐν αὐτοῖς ταχινῶ ἀπώλειαν, καὶ
πολλοὶ ἑξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπο-
λείαις,

num regnum domini nostri & seruato-
ris Iesu Christi. Quapropter haud negli-
gam uos semper comonere de his, tamen
si sciatis, & confirmati sitis in praesenti
ueritate. Attamen iustum arbitror, quod diu-
sum in hoc tabernaculo excitare uos per
comonitionem, cum sciam breui futurum
ut deponam hoc tabernaculum meum,
quemadmodum & dominus noster Iesus Chri-
stus significauit mihi. Quin & dabo se-
per operam, ut uos post exitum meum,
horum mentionem facere possitis. Non
enim arte compositas fabulas secuti, no-
tam uobis fecimus, domini nostri Iesu Chri-
sti uirtutem, & aduentum. Sed qui oca-
lis nostris aspeximus, illius magnificen-
tiam. Acceperat enim a deo patre hono-
rem, & gloriam uoce ad illum delata hu-
iusmodi a magnifica gloria. Hic est ille
filius meus dilectus, in quo mihi com-
placitum, & hanc uocem nos audiui-
mus e caelo delatam, cum essemus una cum
illo in monte sancto. Et habemus fir-
miorem sermonem propheticum, Cui-
dum attenditis, ceu lucernae apparenti
in obscuro loco, recte facitis, donec dies
illucescat, & lucifer exoriat in cordibus
uestris. Si illud prius noueritis, quod
omnis prophetica scriptura non sit pri-
uatae interpretationis. Non enim uo-
luntate hominis allata est olim prophe-
tia, sed a spiritu sancto impulsu locuti sunt
sancti dei homines. Fuerunt autem & II
pseudoprophetae in populo, quemad-
modum & inter uos erunt falsi doctores
qui clam inducent sectas perniciosas, eti-
am dominum qui illos mercatus est, ab-
negantes, accersentes sibiipsis celerem in-
teritum, & plerique sequentur illos perni-
cious. Per

λείαις, δὲ ὅς ἢ ὁ δὲ φησὶ ἀληθείας βλασφη-
 μηθήσεται, καὶ ἔν ὧν πλεονεξία πλᾶσται λό-
 γοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἷος δὲ κήρυμα ἐκ-
 παλαι ὄνκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπόλωλα ἀντὶν ὄν-
 νησάτῃ. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάν-
 των ὄνκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σεραῖς ζόφου τας-
 τρώσας παρῆδωκερ εἰς κρίσιμ, τετηρημέ-
 νους, καὶ ἀρχαίου κόσμου ὄνκ ἐφείσατο, ἀλ-
 λά ὁ γδοομ νῶε δίκαιοσάνκ, κήρυκα ἐφύ-
 λαξε, κατακλυσμὸν κόσμω ἀσεβῶν ἐπά-
 ξας, καὶ πόλεω σοδόμων ἔ γομόρρας τε-
 φρώσας κατασροφῆ κατέκρινεμ. ὑπόδα-
 γμα μελλόντων ἀσεβῶν τεθακῶς, καὶ δίκ-
 καιωμ λῶτ καταπονύμωμ ὑπὲρ φησὶ τῶν
 ἀδίσμων ἔν ἀσελγεία ἀνασροφῆς ἐξήύσα-
 το. βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῆ ὁ δίκαιος
 ἐγκατοικῶν ἔν αυτοῖς, ἡμέραμ δὲ ἡμέρας
 ψυχῶν δικάια ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνι-
 ζεμ. οἷδὲ κύριος ἐυσθεῖς ἐκπαρασμοῦ ζύει-
 θα, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραμ κρίσεως κολα-
 ζομλῶνς τηρεῖμ, μάλισα δὲ τοὺς ὀπίσω
 παρκῶς ἔν ἐπιθυμία μῖασμον ὠροθνομέ-
 νους ἢ κρηϊότητῃ καταφρονοῦντας, τολ-
 μηταί, ἀνδάδες, δόξας ὄν τρέμουσι βλασ-
 φημοῦντες, ὅπου ἄγγελοι ἰχῆτι καὶ δν-
 νάμα μείζονες ὄντες, ὄν φέρουσι κατὰν-
 τῶν παρὰ κρηϊῶν βλάσφημομ κρηϊσίμ, ὄν-
 τοι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικά γεγενη-
 μλῖα εἰς ἄλωσίμ καὶ φθοράμ, ἐμ οἷος ἀ-
 γνωοῦσι βλασφημοῦντες ἐμ τῆ φθορῃ
 αὐτῶν καταφθαρήσονται, κομῖοῦμονοι
 μῖδομ ἀδίκίας, ἡδονῶν ἡγούμλμοι πλῶ
 ἐμ ἡμέρα τρυφῶ. πῶλλοι καὶ μῶμοι, ἐμ
 τρυφῶντες ἐμ τᾶς ἀπάταις αὐτῶν, συν-
 θωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τες μεσοὺς μοιχαλίδῃ, καὶ ἀκατα-
 πάτους ἀμαρτίας, λελεάζοντες ψυχὰς
 ἀσκηίκτους, καρδίαν γεθυμνασμένῶν πλε-
 ονεξίας

ties, per quos uia ueritatis, maledictis af-
 ficietur, & per auariciam facticijs sermo-
 nibus de uobis negociabuntur, quibus
 iudiciū iā olim nō tardat & perditio illo-
 rum, non dormitat. Nam si deus angelis
 qui peccauerant nō pepercit, sed catenis
 noctis in tartarū præcipitatos tradidit
 seruatos in iudicium, & prisco mundo
 non pepercit, sed octauū iusticiæ preco-
 nem Noe seruauit, diluuiο in mundum
 impioꝝ inducto, & ciuitates Sodomoꝝ
 & Gomorrae, in cinerē redactas subuer-
 sione condemnauit, eosq; fecit exemplū
 ijs qui impie forent acturi. & iustū Lot,
 qui opprimebat a nefarijs, per libidino-
 sam conuersationē eripuit. Is enim oca-
 lis & auribus iustus, cum habitaret inter
 illos cotidie animam iustam, iniquis illo-
 rum factis excruciat. Nouit dominus
 pios e tentatione eripere, iniustos autem
 in diem iudicij puniendos seruare, maxi-
 me uero illos, qui carnē sequētes in con-
 cupiscentia pollutionis ambulant, ac do-
 minationem cōtemnūt, audaces p̄fracti,
 qui gloria p̄cellētes nō uerentur cōuicijs
 incessere. Cū ipsi angeli cū sint robore ac
 uirtute maiores, nō ferant aduersus sese
 apud deū blasphemū iudiciū. At isti ue-
 luti bruta animātia, natura genita in ex-
 cidium & in perniciē, in his quæ nō intel-
 ligunt blasphemantes in perditione sua
 peribūt, reportantes mercedē iniusticiæ
 pro uoluptate ducentes, si in diem deli-
 cijs fruātur, labes ac maculæ, qui nō solū
 fallunt ipsi, uerū etiā in cōuiujs suis mu-
 tuis, insultant uobis, oculos habentes ple-
 nos adulteræ & incessabiles peccati, inescā-
 tes aias instabiles, cor habentes exercita-
 tum rapinis

ονεζίας ἔχοντες, κατάρτας τέκνα, καταλιπόντες πλὴν ἐν δ᾿ ἄμ ὁ δὲ ὄμ, ἐπλανήθη ἰσαρ ἡχολουθήσωτες τῆ ὁδῷ τοῦ βαλαὰμ τοῦ βοσῶρος, ὅς μὴ ὁ δὲ ἀδίκίας ἠγάπησε. ἔλεγχον δὲ ἔχερ ἰδίας παρανομίας. ἔνποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῆ φθὲ γράμμωτον, ἐκώλυσε πλὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. οὗτοί ἐσὶ πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ἄνε λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οὗτος ὁ ζόφῳ τοῦ σκοτούς εἰς αἰῶνα τετήρηται. ἔπερογκα γὰρ ματαιότητος φθὲ ξάμωτοι, δὲ ἐλεάζουσι ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας, τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστροφόμενους, ἐλθὼν δὲ ἄμ αὐτοῖς ἐπαγγελίωτοι, αὐτοὶ δὲ οὗτοι ἔπαρχοντες φθὲ φθορᾶς. ὅ γὰρ ἡς ἠήκται τούτω φθὲ δὲ δούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μίᾶσματα τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου, καὶ σωτῆρος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. τούτοις δὲ πάλιν ἐμπαλακέντες ἠπῶνται, γέγονε αὐτοῖς τὰ ἔχματα χείρονα τῶν πρώτων. κρῆπτον γὰρ ἢ αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι πλὴν ὁ δὲ φθὲ δὲ δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσι, ἐπιστρέψαι ἐκ φθὲ παραδοθείσας αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς, συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ φθὲ ἀληθοῦς παρανομίας, κύνων ἐπιτρέψαις ἐπὶ τὸ ἴδιον δὲ ζέξαμα, καὶ ἔς λουσαμ μὴν εἰς κύνισμα βοσῶρου. ταύτω ἡδὲ ἀγαπῆτοι δὲ δντέραν ἡμῶν γράφω ἐπιστολίω, ἐν αἷς διεγείρω ἡμῶν ἐν ἔνομησα πλὴν ἐλκῆρ ἢ δὲ δῖανοιαν μνησθῆναι ἢ πρὸ ἐρημνίωμ ῥημάτων ὑπὸ ἢ ἡγίωμ προφκτῶμ, καὶ φθὲ ἢ ἄποσόλωμ ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος, τοῦ πρώτου γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπὲ ἔχματα τοῦ ἢ ἡμερῶμ, ἐμπᾶκται κατὰ φθὲ ἰδίας αὐτοῦ ἐπιθυμίας ποροδόμωτοι ἐλθόντες, ποῦ ὄσιν ἐπαγγελία φθὲ πρῶσιας αὐτοῦ.

ὅφ ἡς

tum rapinis, execrationis filij qui relicta recta uia, aberrauerunt secuti uiam Baalam filij Bosor, qui mercedem iniquitatis dilexit, sed redargutus fuit de sua iniquitate. Animal subiugale mutum, humana uoce loquens prohibuit prophetæ dementiam. Isti sunt fontes aquarum calentes, nebulae quæ a procella feruntur, quibus caligo tenebrarum in æternum seruata est. Siquidem ubi uehementer factuosa uanitatis uerba sonuerint, inescant homines per concupiscentias carnis uoluptatibus, eos qui uere aufugerant, eos qui in errore conuersantur dum illis libertatem pollicentur, cum ipsi serui sint corruptionis. Siquidem a quo quis superatus est, huic etiam in seruitutem est ad dictus. Nam si posteaque refugerunt ab inquinamentis mundi, per agnitionem domini, & seruatoris Iesu Christi, tamen his rursus inuoluti superantur, facta sunt illis postrema peiora primis. Satius enim fuisset illis, non cognouisse uiam iustitiæ, quæ ubi cognouerunt conuerti ab eo, quod illis traditum fuit sancto mandato. Verum accidit illis, id quod uero prouerbio dici solet. Canis reuersus ad suum ipsius uomitum, & sus lota reuersa ad uolutabrū cœni. Hasce iam alteras uobis charissimi scribo litteras, in quibus extimulo uestram per comonitionem, syncretam mentem, ut memores sitis uerborum, quæ prædicta sunt a sanctis prophetis, & mandati nostri, qui sumus apostoli domini & seruatoris, illud primū scientes uenturos in extremis diebus illusores, qui iuxta proprias concupiscentias ambulant, & dicunt. Vbi est pollicitatio aduentus eius.

Siquidem

III

Ἄφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάν-
 τα οὕτως διαμύσει ἀπαρχῆς κτίσεως. Λα-
 θάνα γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι δυ-
 ρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαι καὶ γῆ καὶ ὕδατος καὶ
 δι' ὕδατος συνεσῶσα τῷ πρῶτῷ θεοῦ λόγῳ,
 δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυθεὶς
 ἀπόλωτο. Οἱ δὲ νῦν ὄυρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτῶν
 λόγῳ τεθησασμένοι εἰσὶ, περὶ τῆσούμε-
 νοι, εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας ἧ
 ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Εἰ δὲ τοῦτο μὴ λαθῶ-
 νέτω ὑμᾶς ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα πα-
 ρὰ κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡ
 μέρα μία, οὐ βραδεία ὁ κύριος. Ὅτι ἐπαγ-
 γελίας, ὡς ἕνεκ βραδύτητα ἠγοῦνται. ἀλ-
 λά μακροθυμῆ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμην ὅς
 τις ἀπολείσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετά-
 νοιαν χωρῆσαι. καὶ ἡ ἡμέρα κυρίου, ὡς κλέ-
 πῆς ἐν νυκτὶ, ἣν οἱ ὄυρανοὶ ἔροισιν ὁρᾶ-
 λένσονται, σοιχεῖα δὲ καυσόμενα λυθῆσου-
 νται, ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαίσε-
 νται. τοῦτω ὁμοιωθῶν λυομένων, ποτα-
 ποὺς δὲ ὑπάρχει ὑμᾶς, ἣν ἁγίαις ἀνα-
 στροφαῖς καὶ ἐυσεβείαις προσδοκῶντες ἡ
 σωθῆσθε. Δι' οὗτοσιν τὴν ἡμέραν, δι' ἣν
 ὄυρανοὶ πυρούμενοι, λυθῆσονται, καὶ σοιχεῖα
 καυσόμενα τῆς κτη. καινοὺς δὲ ὄυρανοὺς ἡ
 γῆν καινὴν καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν προσδο-
 κῶμεν, ἣν οἱ δικαιοσύνη κατεκρίθη. Δι' οὗτοσιν
 ταῦτα προσδοκῶντες σωθῆσθε ἁ-
 πῆλοισι, καὶ ἀμώμητοι αὐτῶν ἐυερίθωαι ἣν ἐι-
 ρῆν, καὶ πῶν τῆ κυρίου ἡμῶν μακροθυμί-
 αμ, σωτηρίαν ἠγῶσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγα-
 πητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος κατὰ
 πῶν αὐτῶν δοξάσασθε σοφίαν ἐγραψεν ὑ-
 μῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς
 λαλῶν ἐν αὐταῖς, περὶ τούτων, ἣν οἱ ὄν-
 θεοὶ τῶν τινῶν, ἀ' δι' ἀμαρτίας καὶ ἀσεβεί-
 ας ἠεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γρα-
 φὰς πρὸς πῶν ἰδίαμ αὐτῶν ἀπόλεσθαι.

ἡμεῖς ὁμοίως

Siquidē ex quo die, patres dormierūt, sic
 oīa pmanēt ab initio cōditionis, nā illud
 uolentes nesciūt, quod cœli iam olim fue-
 rint ac terra ex aqua & per aquā cōsisten-
 tes dei uerbo, per quæ is qui tū erat mun-
 dus, aqua inundatus perijt. At qui nunc
 sunt cœli ac terra, eiusdem uerbo repositi
 sunt, & seruantur igni, in diē iudicij & per-
 ditionis impiorū hominum. Vnum autē
 hoc ne lateat uos dilecti, qd' unus dies
 apud dñm perinde est ut mille anni, &
 mille anni ut dies unus. Haud tardat do-
 minus qui promisit, quemadmodū nō
 nulli tarditatem existimant. Verum lon-
 ganimis est erga nos, dum non uult ul-
 los perdere, sed omnes ad pœnitentiam
 recipere. Veniet autē dies dñi sicut fur in
 nocte quo cœli procellæ ritu transibunt,
 elementa uero æstuantia soluentur, ter-
 raq; & quæ in ea sunt opera exurentur.
 Cum igitur hæc omnia soluentur, qua-
 les oportet esse uos in sanctis conuersa-
 tionibus ac pietatibus expectātes & ac-
 celerantes aduentum dñi, per quem
 cœli incensi soluentur, & elementa æstu-
 antia liquefcunt. Sed cœlos nouos ac ter-
 ram nouam iuxta pmissum illius expe-
 ctamus, in quib⁹ iusticia inhabitat. Qua
 propter dilecti, hæc expectātes date ope-
 ram, ut immaculati & incontaminati, ab
 illo reperiamini in pace, dominicq; no-
 stri longanimitatem salutem arbitremi-
 ni, quemadmodum & dilectus frater no-
 ster Paulus iuxta sibi datā sapientiā scri-
 psit uobis, etiā in omnibus fere epistolis
 loquens de his, inter quæ sunt nonnulla
 difficilia intellectu, quæ indocti parūq;
 firmi detorquent, sicut & cæteras scri-
 pturas ad suam ipsorum perniciem.

Vos igitur